

лекцію, він може передивитися відеолекцію. Розглянуті на лекціях теоретичні питання обговорюються на семінарських заняттях і відпрацьовуються на практичних заняттях, які також проводяться в on-line-форматі, що забезпечує живе спілкування викладача і здобувачів освіти у процесі набуття та поглиблення теоретичних знань, формування відповідних умінь і навичок.

Завдяки роботі на платформі MOODLE здійснюється оперативний поточний і підсумковий тестовий контроль знань магістрантів. В основному тести побудовані за принципом «вибір правильної відповіді з множини», кількість правильних відповідей підраховується, оцінки накопичуються [2].

Таким чином, основними перевагами використання хмарних інформаційно-комунікаційних технологій в освітній діяльності у порівнянні з класичними аудиторними заняттями є їхня максимальна інформативність, чіткість структурованості навчального матеріалу, доступність форми подання, можливості «прокручування» та повернення до незрозумілого місця. Хоча, на відміну від значного переліку переваг дистанційної освіти є й свої недоліки. Зокрема, на наш погляд, це відсутність безпосереднього, живого міжособистісного спілкування між учасниками освітнього процесу.

Список використаних джерел

1. Теорія і практика змішаного навчання : монографія / В. М. Кухаренко, С. М. Березанська, К. Л. Бугайчук, Н. Ю. Олійник та ін.; за ред. В. М. Кухаренко. Харків: «Міськдрукарня», НТУ ХПІ, 2016. 284 с.
2. Цехмістрова Г. С. Управління в освіті та педагогічна діагностики: навч. посібн. для студ. вищ. навч. закл. / Г. С. Цехмістрова, Н. А. Фоменко. Київ: Видавничий Дім «Слово», 2005. 280 с.

Оверчук Олена,

кандидат філологічних наук,

старший викладач кафедри українознавства факультету № 2,

ДИСТАНЦІЙНА ОСВІТА ЯК ФОРМА ОРГАНІЗАЦІЇ НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ В УМОВАХ ВОЄННОГО ЧАСУ

Реформи в освіті, пов'язані зі змінами міжнародних стандартів, виклики воєнного часу, розвиток інформаційних технологій вимагають від сучасного педагога надання нового рівня знань, а у зв'язку з цим перегляду традиційних технологій навчання. До того ж у світлі останніх подій, коли після вторгнення РФ навчальні заклади більшості регіонів України в цілях безпеки змушені були відійти від звичайних способів організації навчального процесу, особливого значення набула дистанційна освіта як майже єдина можлива форма якісної підготовки майбутніх фахівців. Саме тому розробка проблеми підвищення ефективності дистанційного навчання, пошуку й впровадження в навчальну практику більш продуктивних, нестандартних засобів його реалізації набула особливої актуальності.

Сьогодні дистанційна освіта, яка протягом тривалого часу була лише альтернативною формою отримання знань, впевнено завойовує свої провідні позиції на ринку освітніх послуг. Адже в сучасному освітньому процесі все більший акцент робиться на особистісній мотивації його учасників, виробленні в останніх навичок самостійного пошуку потрібної інформації, раціонального розв'язання проблем, розвитку критичного мислення, реалізації творчого й наукового потенціалів тощо. До того ж дистанційна освіта, поєднуючи в собі як традиційні форми викладу матеріалу, так й інноваційні методи, надає можливість викладачеві на якісно новому рівні здійснювати формування в майбутнього спеціаліста необхідних фахових компетенцій шляхом розширення його ролі в процесі засвоєння знань.

Проблемам дистанційного навчання останнім часом приділяється велика увага, зокрема вони активно розробляються в педагогічних розвідках І. Адамової, Н. Бакуліної, С. Вітвицької, В. Кухаренка, Н. Самолюк, А. Петрова,

О. Тищенко, В. Шvirки та інших. І хоча дослідження питання обґрунтування, впровадження й організації дистанційного навчання в сучасному освітньому просторі не є новим, актуальність і перспективність його розробки визначається декількома факторами: по-перше, відсутністю єдиного підходу щодо форм, методів і засобів дистанційної освіти (особливо бракує досліджень щодо обґрунтування методів і засобів інтерактивної взаємодії); по-друге, попри всі свої переваги й можливості, дуже часто дистанційна освіта, ігноруючи особистісну та інноваційну складові, залишається орієнтованою на звичні методи організації навчального процесу.

Дистанційне навчання, як правило, відбувається з використанням комп'ютерних та інформаційно-комунікаційних технологій і проводиться у формі телеконференції, чат-заняття, веб-заняття, аудіо-, відеоконференції. Серед наявних у педагогіці інтерактивних методів активізації навчальної діяльності найбільш продуктивними в дистанційній формі нам видаються проблемні заняття, метод «мікрофону», «мозковий штурм», кейс-метод. Одним із центральних завдань педагога під час дистанційного навчання є формування в здобувачів освіти навичок самостійного критичного мислення, чому сприятиме використання проблемно-пошукових діалогів, евристичних бесід, дискусій. Моделювання в навчальному процесі типових професійних ситуацій із метою формування фахових компетенцій активізує роль тренінгових або ігрових технологій дистанційного навчання. При чому тренінг дозволяє максимально наблизитись до реальної ситуації, імітувати майбутню професійну діяльність і може відбуватися як в режимі реального часу, так і поза ним. Під час тренінгу також може застосовуватися низка методів активного навчання: робота в парах і групах, пресконференція, інтерв'ю, дискусія, ділові та рольові ігри, «мозкова атака», експертні групи.

У процесі дистанційної освіти важлива роль належить і способам подання інформації. Так, кращому сприйняттю й засвоєнню навчального матеріалу сприятимуть мультимедійні засоби (застосування анімації, тримірної зображення, гейміфікація навчального процесу тощо), звукове оформлення,

використання мережі Інтернет.

Отже, дистанційному навчанню сьогодні належать провідні ролі в процесі підготовки майбутніх спеціалістів. Як ефективна форма реалізації освітньої діяльності, воно має низку переваг, серед яких: сучасність підходів до викладу навчального матеріалу, академічна мобільність здобувачів освіти, варіативність форм і змісту навчання, індивідуалізація навчального процесу, тяжіння до самоосвіти, розвиток якостей, самоаналізу, критичного мислення, творчого потенціалу.

Перцева Вікторія,

кандидат філологічних наук, доцент

доцент кафедри українознавства факультету №2

Харківський національний університет внутрішніх справ, м. Вінниця

УМОВИ ЕФЕКТИВНОСТІ ДИСТАНЦІЙНОЇ МОВНОЇ ОСВІТИ

Сучасне суспільство переживає новий етап розвитку, що характеризується соціально-культурними та технологічними перетвореннями, які відрізняють його від усіх попередніх масштабністю й високим рівнем динамізму. Цілком природно, що головним завданням мовної освіти стає формування не тільки мовної, а й комунікативної компетенції, яка необхідна кожній людині для продуктивного спілкування. Новий тип навчальної комунікації, що проходить під час дистанційного навчання опосередковано, в письмовій формі, дозволяє розширити сферу мовних навичок здобувачів освіти, розвивати здатність чітко та лаконічно висловлювати свою точку зору, бачити практичне поле для мовного втілення вивченого.

Ми вважаємо, що дистанційна мовна освіта в мережевому режимі буде ефективною за умови, якщо:

- ✓ мета підготовки випускників школи для вступу до ЗВО буде відповідати сучасним вимогам виховання мовної особистості;